

TAFSIR AV Kapitel 48, al-Fath ~ Segern

Kapitel 48, al-Fath ~ Segern

Beskrivning:

En seger utlovas, olydnad leder till straff, och kännetecknen på de sanna troende beskrivs.

Inledning

Segern är ett kort men detaljerat kapitel med tjugonio verser. Namnet kommer från orden i den första versen som avslöjar ämnet: en stor seger i form av en vapenvila med Mekkas icke troende. Detta är känt som *Hudaybiyyahfördraget*, undertecknat vid området al-Hudaybiyyah. Kapitlet uppenbarades när muslimerna var på väg tillbaka till Medina efter undertecknandet av fredsavtalet, ungefär tre år efter kapitel 47 (*Muhammed*).

Profeten Muhammed, må Guds nåd och välsignelser vara över honom, och hans följeslagare avsåg att nå moskén i Mekka för att utföra den lilla pilgrimsfärden (*Umrah*), men hindrades av meckanerna. Dessa gick dock med på ett fredsavtal, och profeten Muhammed accepterade att återvända till Medina och utföra *Umrah* året därpå. Genom detta kapitel

förklarade Gud fördraget som en tydlig seger. Kriget hade varit en barriär mellan muslimerna och avgudadyrkarna, men nu möttes båda parter och samtalade. Muslimerna erkändes som en stark kraft, den islamiska staten erkändes formellt, och vapenvilan gav fred och trygghet som gjorde att den nya religionen kunde spridas snabbt. Vid Hdaybiyyah var profetens följeslagare 1400, men två år senare vid erövringen av Mekka ledde han en armé på mer än 10 000.

Atmosfären i kapitlet visar att det muslimska samfundet hade mognat under de tre åren. De utsattes inte längre för samma prövningar som i föregående kapitel och blev allt starkare. Genom hela kapitlet försäkras profeten Muhammed om att fördraget är ett stort genombrott. Hycklarna och avgudadyrkarna fördöms, och kapitlet avslutas med lovord över de troende.

Verserna 1-10 Framgång för de troende

Kapitlet öppnar med tre verser riktade till profeten Muhammed. Det är en redogörelse för de stora gåvor Gud skänkt honom: en härlig seger, fullständig förlåtelse, välsignelser och trygg vägledning. Allt detta på grund av hans fullständiga och orubbliga tillit till Gud.

Sedan beskrivs de välsignelser som givits till de troende. Gud lade frid i deras hjärtan och lovade dem fler gåvor i det kommande livet. **[1]** Förlåtelse och inträde i Paradiset är det yttersta målet och den sanna framgången.

Samtidigt förklaras Guds plan för de icke troende. Han samlar alla fiender till islam och säger att Han ska straffa hycklarna, både män och kvinnor, och avgudadyrkarna, både män och kvinnor, samt alla som hyser onda tankar om Honom. Ondska ska drabba dem, för Guds vrede har fallit över dem och deras slutmål är Elden. Alla krafter i himlen och på jorden tillhör Gud; Han är Allsmäktig och Vis.

Profeten Muhammed påminns återigen om sin roll: han är vittne, förkunnare av goda nyheter och varnare. De troende uppmanas att tro på Gud och Hans sändebud, att hedra och respektera profeten Muhammed, och att prisa Gud morgon och kväll. Profetens följeslagare svor trohetsed till honom, och därigenom svor de trohetsed till Gud själv. De lade sina händer på profetens hand, och Guds hand var över deras händer. Den som bryter eden gör det till sin egen förlust, men den som håller den ska få en

stor belöning.

Verserna 11–17 Olydnad leder till straff

Gud talar nu till beduinerna (ökenaraberna) som vägrade följa med profeten Muhammed eftersom de väntade sig nederlag mot meckanerna. Deras ursäkter avslöjas när de ser profeten återvända i trygghet. Genom sina antaganden om expeditionens natur förstörde de sig själva och blev ett förlorat folk.

Profeten Muhammed får veta om den rika krigsbytet som de troende snart ska få. Gud varnar honom att inte låta beduinerna, som tidigare vägrade följa med, delta i nästa expedition. Men snart ska de få en ny chans att kämpa mot en mäktig fiende. Om de då lyder ska de belönas, men om de vänder sig bort ska de straffas. De blinda, lama och sjuka undantas från detta. De som lyder ska föras in i trädgårdar med floder, men de som väljer olydnad ska straffas hårt.

Verserna 18–28 Eden under trädet behagar Gud

Denna del talar om de unika troende som svor trohetsed till profeten Muhammed strax före Hudaybiyyahfördraget. Gud säger att Han blev nöjd när de troende under trädet svor sin ed. Han visste vad som fanns i deras hjärtan och gav dem frid och en snabb seger. Han är Mäktig och Vis och har lovat att framtiden ska innehålla många segrar och vinster.

Fiendens händer hölls tillbaka, vilket var ett tecken för de troende så att de skulle vägledas till den raka vägen. Det ska komma fler vinster, men de är ännu inte inom räckhåll. Om de otroende hade valt strid istället för fördraget skulle de troende ha segrat. Men Guds plan var att sätta igång andra segrar, och Hans plan kan aldrig misslyckas. Guds sätt har aldrig förändrats och ska aldrig förändras.

De som hindrade de troende från Mekka begick grova fel. Men bland meckanerna fanns troende män och kvinnor, och om strid hade ägt rum kunde de ha dödats. Gud lämnade meckanerna i deras vrede och okunnighet och skyddade de troende.

Gud ska uppfylla profetens vision om att gå in i Mekka; de troende ska

utföra *Umrah*. Gud vet vad ni inte vet och ska ge en snabb seger. Han har sänt profeten Muhammed med vägledning och sanningens religion som ska visa sig stå över alla falska religioner.

Vers 29 Beskrivning av de troende

Muhammed är Guds sändebud. De som är med honom är hårda mot de otroende men barmhärtiga mot varandra. Ni känner igen dem när ni ser dem böja sig och falla ned i bön. De söker Guds gåvor och Hans välbehag, och deras ansikten bär märken av deras tillbedjan. I Torah och Evangeliet beskrivs de som ett frö som spirar, växer sig starkt och står stadigt på sin stjälk, till glädje för såningsmannen. De otroende blir rasande över dem. Gud lovar en stor belöning till dem som tror och gör goda gärningar.

Fotnot

[1] Många av de troende var missnöjda med villkoren i fördraget. De hade svårt att acceptera att de skulle vända tillbaka hem när de egentligen ville försvara sin tro. Därför lade Gud frid i deras hjärtan och sinnen, så att de kunde acceptera fördraget och förstå dess långtgående konsekvenser.

[KAPITEL 48](#)

«[TAFSIR AV Kapitel 49, al-Hujurat ~ De privata boningarna](#)

[TAFSIR AV Kapitel 47, Muhammad ~ Muhammed](#)»

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah - En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah - Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam - varför vi inte kan klara oss utan den](#)

- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)